

**ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของทักษะการวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3****A Causal Relationship of Research skills of Teachers at Senior Professional
level under the Songkhla Primary Education Service Area Office 3**

พิชาวดี เหมศิริ^{1*}, สุธาสิณี บุญญาพิทักษ์², นวลพรรณ วรรณสุธี³ และเสาวรส ยิ่งวรรณ⁴
Pichawadee Hemsiri^{1*}, Suthasinee Boonyapithak², Nuanphan Wannasuthi³ and
Saowaros Yingwanna⁴

¹ นิสิตระดับปริญญาโท, หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมิน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

¹ Master's Degree student of the faculty of Education in Research and Evaluation, Thaksin University.

^{2, 3, 4} ดร., อาจารย์ประจำหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวิจัยและประเมิน มหาวิทยาลัยทักษิณ

^{2, 3, 4} Dr., Lecturer of Master Program in Research and Education, Thaksin University.

*Corresponding author, E-mail: Satitak_y4@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของทักษะการวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย คือ ครูชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำนวน 149 คน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย การสนับสนุนจากผู้บริหาร ประสพการณ์ด้านการวิจัย แรงจูงใจในการทำวิจัย ที่ปรึกษาในการทำวิจัย และทักษะการวิจัยของครูชำนาญการพิเศษ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรที่ส่งผลต่อทักษะการวิจัยของครูชำนาญการพิเศษ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับและแบบทดสอบทักษะการวิจัยของครูชำนาญการพิเศษ เป็นแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงบรรยาย การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์เส้นทาง (Path analysis) โดยใช้โปรแกรม LISREL ผลการวิจัยพบว่า โมเดลตามสมมติฐานการวิจัยสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่า ไค-สแควร์ เท่ากับ 0.06 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าระดับความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.79 มีค่าดัชนีความกลมกลืน เท่ากับ 1.00 และมีค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ เท่ากับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาความกลมกลืน ($p > .05$, GFI $> .09$, RMSEA $< .05$)

คำสำคัญ: ทักษะการวิจัย อิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม

Abstract

The research was to study the causal effects and the results of the research skills of teachers at senior professional level, in Songkhla Primary Education Service Area Office 3. The samples were 149 teachers at the senior professional level, in Songkhla Primary Education Service Area Office 3. The variables in the research consisted of

administrators' supports, research experiences, research motivation, research advisers and research skills of the teachers at the senior professional level. The research used the 5 rating scale questionnaire to collect the data about research skills of the teachers, together with a four-multiple-choice test. The data were analyzed by Descriptive statistics, Pearson's correlation coefficient and Path Analysis by the LISREL program. The result of the research found that, according to the research hypothesis, the model of the factors resulting in direct and in indirect effects on the research skills of the teachers at the senior professional level, fit with the empirical data (Chi-square = 0.06, df = 1, p-value = 0.79, GFI = 1.00, RMSEA= 0.00) and corresponded to the criteria ($P > .05$, $GFI > .09$, $RMSEA < .05$).

Keywords: Research skills, direct effects, indirect effects.

บทนำ

แนวทางสำคัญของการพัฒนาทางการศึกษาเพื่อตอบสนองเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2553 ได้แก่การพัฒนาครูให้เป็นนักวิจัยเนื่องจากการวิจัยเป็นกระบวนการหนึ่งของการเรียนรู้ที่สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.ศ.) ได้เห็นความสำคัญด้านการวิจัยของครูจึงกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพและผลตอบแทนให้แก่ครูผู้มีความชำนาญ ใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณากำหนดตำแหน่งและแต่งตั้งให้ครูมีวิทยฐานะ หรือเลื่อนวิทยฐานะสูงขึ้น (หนังสือที่ ศธ. 0206.4/ว7 ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2558) เห็นได้ชัดแล้วว่าส่วนใหญ่ครูที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ จะเป็นกลุ่มนำร่องในการดำเนินกิจกรรมทางการศึกษาต่างๆ อีกมากมาย เช่น โครงการต่างๆ การอ่านงานวิจัยของบุคลากรในโรงเรียนและได้รับเกียรติเป็นคณะกรรมการประเมินครูชำนาญการ เป็นต้น

การที่ครูจะมีวิทยฐานะสูงขึ้นจนถึงขั้นชำนาญการพิเศษนั้นจะต้องมีผลงานวิจัยมาเสนอเพื่อประกอบการขอเลื่อนวิทยฐานะ และการที่ครูจะมีผลงานวิจัยได้นั้น ครูย่อมต้องมีทักษะในการวิจัยเป็นพื้นฐานก่อน สอดคล้องกับ อัจฉนา สุวรรณรัตน์ (2543 : 50) ทำการศึกษาเรื่องความต้องการพัฒนาการวิจัยด้านความรู้ ทักษะการวิจัย และเจตคติของอาจารย์ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับทักษะวิจัยและสมรรถภาพการวิจัยไว้ว่า สมรรถภาพการวิจัยคือคุณสมบัติซึ่งเป็นผลจากความรู้ความเข้าใจ การใช้ทักษะ มโนคติหรือเจตคติ ในการปฏิบัติงานวิจัยซึ่งจะทำให้มีความเชี่ยวชาญในการทำวิจัยต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยนำเอาความรู้พื้นฐานที่มีอยู่ไปประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานวิจัยจริง และได้รวบรวมลักษณะการเป็นนักวิจัยที่มีสมรรถภาพไว้เป็นแนวเดียวกัน โดยศึกษาจาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ ด้านทักษะการวิจัย และด้านเจตคติ ดังนั้นเห็นได้ว่า ทักษะการวิจัยเป็นองค์ประกอบหนึ่งในสมรรถภาพการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อทักษะการทำวิจัยหลายเล่ม (อาทิ สมเจตน์ นาคเสวี และคณะ, 2550 ; อุดลย์ สนั่นเอื้อเม้งไธสง, 2553 ; ปริญา ศรีอิตตะกุล, 2555) และปัจจัยที่มีผลต่อการเลื่อนวิทยฐานะของครู (อาทิ ชีรวัฒน์ ฆะราช, 2546 ; รัฐพล พรหมสะอาด, 2547 ; ศราวุธ สีสี่, 2547 ; ศรุดา ชัยสุวรรณ, 2550) ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นงานวิจัยที่ศึกษา

เกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะการวิจัย แต่จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมานั้นยังพบว่ามีความแปรปรวนที่อาจจะมีอิทธิพลทางอ้อมต่อทักษะในการทำวิจัยด้วย

งานวิจัยส่วนใหญ่ดังกล่าว พบว่าตัวแปรที่มีอิทธิพลที่สำคัญต่อทักษะในการทำวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ซึ่งได้แก่ ประสบการณ์ด้านการวิจัย การสนับสนุนจากผู้บริหาร การมีที่ปรึกษาในการทำวิจัย แรงจูงใจในการทำวิจัย และการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในช่วงต้นจะเห็นได้ว่ามีปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการวิจัย โดยตรง ได้แก่ ประสบการณ์ด้านการวิจัย แรงจูงใจในการทำวิจัย การสนับสนุนจากผู้บริหาร และที่ปรึกษาในการทำวิจัย และมีตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจ ได้แก่ การสนับสนุนจากผู้บริหาร และประสบการณ์ในด้านการวิจัย

จากความสำคัญของทักษะการวิจัยและจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการวิจัย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาในประเด็นที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์เชิงเหตุและผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมต่อทักษะการวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โดยศึกษาจากกลุ่มประชากรได้แก่ ครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำนวน 460 คน เพื่อทราบรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ดังกล่าวที่มีต่อทักษะการวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ เพื่อเป็นประโยชน์ให้แก่หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องในนำแนวทางและผลการวิจัยไปปรับใช้ในการพัฒนาหรือส่งเสริมทักษะการวิจัยของครูเพื่อที่จะสามารถพัฒนาผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของทักษะการวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

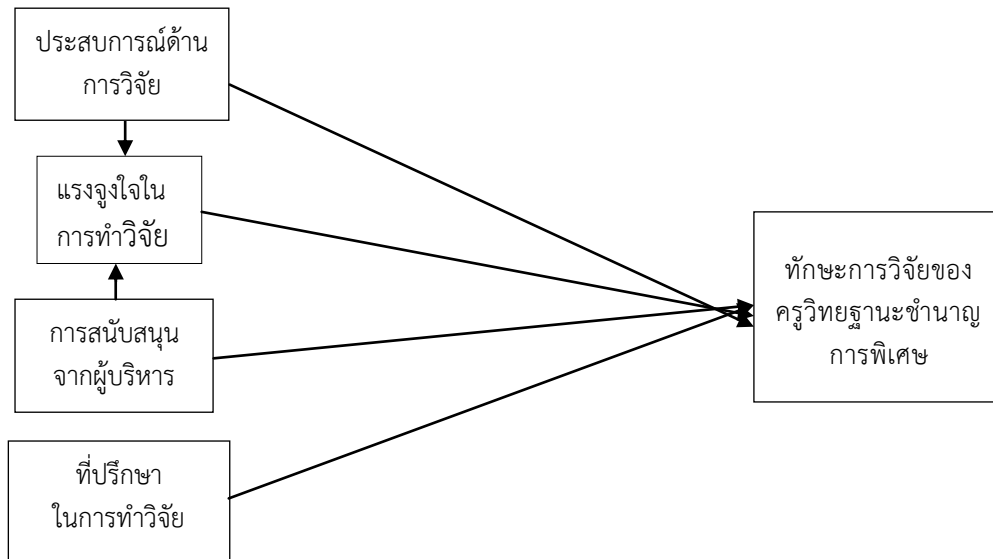
ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องได้นิยามของ ทักษะการวิจัย ว่าหมายถึง ความสามารถของครูในการค้นคว้าหาความจริงด้วยกระบวนการวิจัย ได้แก่ กำหนดปัญหาวัตถุประสงค์ในการวิจัย ระบุตัวแปร ออกแบบการวิจัยได้เหมาะสมกับปัญหา เก็บรวบรวมข้อมูลและเลือกใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เลือกใช้สถิติพื้นฐานวิเคราะห์ข้อมูลและเขียนรายงานการวิจัยได้ถูกต้อง เหมาะสมอย่างชำนาญ

นักวิชาการหลายท่าน ต่างมีแนวคิดที่สอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bloom et al, 1956 อ้างถึงใน จิตราพร สิละวัฒน์, 2554: 14 ที่ได้จำแนกจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ออกเป็น 3 ด้าน คือพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จิตพิสัย (Affective Domain) และทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) ซึ่งมีความสอดคล้องกับด้านทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) มากที่สุด ทักษะพิสัย (Psychomotor Domain) คือ พฤติกรรมที่บ่งถึงความสามารถในการปฏิบัติงานได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ ซึ่งแสดงออกมาได้โดยตรงโดยมีเวลาและคุณภาพของงานเป็นตัวชี้ระดับของทักษะ พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ประกอบด้วย พฤติกรรมย่อย ๆ 5 ขั้น ดังนี้ 1) การรับรู้ 2) กระทำตามแบบ 3) การหาความถูกต้อง 4) การกระทำอย่างต่อเนื่องหลังจากตัดสินใจเลือกรูปแบบที่เป็นของตนเอง 5) การกระทำได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งถือเป็นความสามารถของการปฏิบัติในระดับสูงผู้วิจัยจึงใช้แนวทฤษฎีพฤติกรรมด้านทักษะพิสัยของบลูม และคณะมาเป็นแนวในการสร้างแบบวัดทักษะการวิจัย ซึ่งทำให้ได้แบบวัดทักษะการวิจัย

นั่นคือจะใช้การวัดด้วยแบบทดสอบเลือกตอบในเชิงสถานการณ์เพื่อทดสอบการปฏิบัติงานในกระบวนการวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการวิจัยมาทำให้สามารถสรุปตัวแปรได้ 5 ตัวแปร คือ ประสบการณ์ด้านการวิจัย แรงจูงใจในการทำวิจัย การสนับสนุนจากผู้บริหาร ที่ปรึกษาในการทำวิจัย และทักษะการวิจัย ได้จัดกรอบแนวคิดต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 จำนวน 460 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากแนวคิดของ Hair et al (1998 อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542 : 311) ได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมคือ 10-20 คนต่อตัวแปรในการวิจัยหนึ่งตัวแปร ทั้งนี้งานวิจัยเล่มนี้มีตัวแปรทั้งหมด 5 ตัวแปร ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมก็คือ 50-100 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการสุ่มโรงเรียนที่มีครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษมาได้ 20 โรงเรียน ซึ่งมีครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ 146 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) หน่วยการสุ่มคือ โรงเรียนจากอำเภอในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3 ทั้งหมด 5 อำเภอ โดยสุ่มมาอำเภอละ 4 โรงเรียน จะได้ครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษเป็นจำนวน 146 คน

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประสบการณ์ด้านการวิจัย (EXPRE) การสนับสนุนจากผู้บริหาร (SUPP) ที่ปรึกษาในการทำวิจัย (CONSUL) แรงจูงใจในการทำวิจัย (MOT) และทักษะการวิจัย (SKILL)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้ **ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการและแบบเติมคำตอบ **ตอนที่ 2** ตัวแปรประสบการณ์ด้านการวิจัย (EXPRE) การสนับสนุนจากผู้บริหาร (SUPP) ที่ปรึกษาในการทำวิจัย (CONSUL) และแรงจูงใจในการทำวิจัย (MOT) ที่มีอิทธิพลต่อทักษะการทำวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (SKILL) ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ **ตอนที่ 3** ทักษะการทำวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทย

ฐานะชำนาญการพิเศษ (SKILL) มีลักษณะคำถามเป็นแบบทดสอบเชิงสถานการณ์เลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .967 และ .828

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้วิธีการส่งเครื่องมือวิจัยด้วยตนเองทางไปรษณีย์โดยเริ่มเก็บข้อมูลตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน พ.ศ.2558 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2559 โดย1) ส่งเครื่องมือวิจัยที่ได้เตรียมไว้ให้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนทางไปรษณีย์จำนวน 2) หลังจากส่งสามสัปดาห์ผู้วิจัยติดตามข้อมูลจากการตอบกลับทางไปรษณีย์และเดินทางไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองที่โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง 3) นำเครื่องมือวิจัยที่ได้รับการตอบกลับมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ ซึ่งได้จำนวนเครื่องมือที่มีความสมบูรณ์จำนวน 123 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.25 4) นำผลการตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์โดยแบบสอบถามจะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับในแต่ละระดับมีความหมายเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด แบบทดสอบเป็นแบบทดสอบเลือกตอบ โดยมีเกณฑ์ในการให้คะแนนดังนี้ คำตอบถูกต้อง 1 คะแนน และคำตอบไม่ถูกต้อง 0 คะแนน แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล 1) วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ดังนี้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และค่าร้อยละ 2) วิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยโดยการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลพื้นฐาน		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	27	22
	หญิง	96	78
	รวม	123	100
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	101	82.1
	ปริญญาโท	22	17.9
	รวม	123	100.0
ผลงานวิจัยหลังจากได้รับตำแหน่ง คศ.3	มี	48	39
	ไม่มี	75	61
	รวม	123	100

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 1 พบว่า ครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 3 ส่วนใหญ่เป็นหญิง คิดเป็นร้อยละ 78 มีวุฒิการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 82.1 และไม่มีผลงานวิจัยหลังจากได้รับตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 61

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรประสบการณ์ด้านการวิจัย (EXPRE) การสนับสนุนจากผู้บริหาร (SUPP) ที่ปรึกษาในการทำวิจัย (CONSUL) และแรงจูงใจในการทำวิจัย (MOT) กับทักษะการวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ดังแสดงในตารางที่ 2

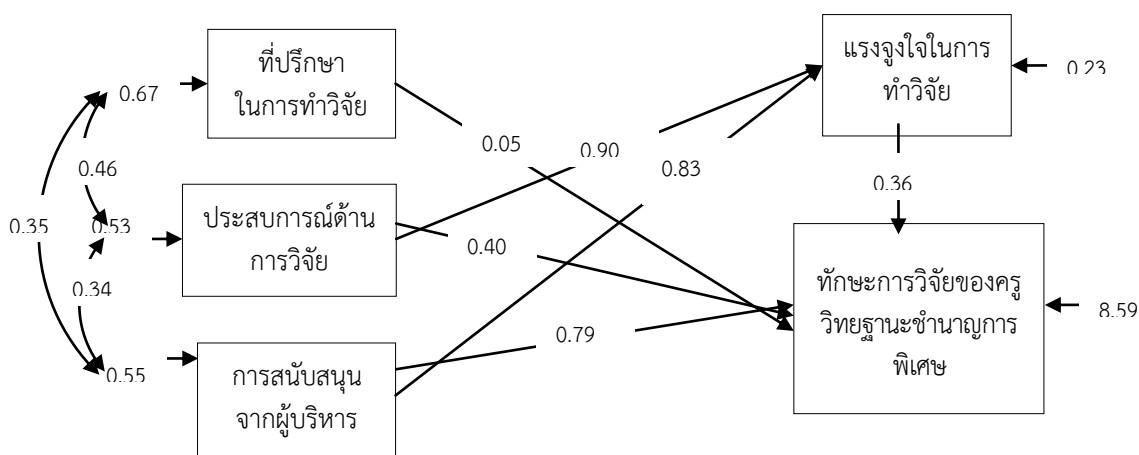
ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรประสบการณ์ด้านการวิจัย(EXPRE) การสนับสนุนจากผู้บริหาร (SUPP) ที่ปรึกษาในการทำวิจัย (CONSUL) และแรงจูงใจในการทำวิจัย (MOT) กับทักษะการวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ

ตัวแปร	MOT	SKILL	CONSUL	EXPRE	SUPP
MOT	1.00				
SKILL	.297**	1.00			
CONSUL	.356**	.467**	1.00		
EXPRE	.384**	.468**	.762**	1.00	
SUPP	.552**	.437**	.580**	.629**	1.00
Mean	3.56	19.92	2.69	3.03	3.13
S.D.	0.58	3.44	0.82	0.73	0.74

** มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรแรงจูงใจในการทำวิจัย (MOT) ทักษะการวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ที่ปรึกษาในการทำวิจัย (CONSUL) ประสบการณ์ด้านการวิจัย (EXPRE) และการสนับสนุนจากผู้บริหาร (SUPP) ได้ดังนี้ตามลำดับ ($x=3.56, S.D=0.58$), ($x=19.92, S.D=3.44$), ($x=2.69, S.D=0.82$), ($x=3.03, S.D=0.73$), ($x=3.13, S.D=0.74$) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีค่าอยู่ระหว่าง .297 - .762 โดยตัวแปรประสบการณ์ด้านการวิจัย (EXPRE) กับที่ปรึกษาในการทำวิจัย (CONSUL) มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ($r = .762$) รองลงมาได้แก่ ประสบการณ์ด้านการวิจัย (EXPRE) กับการสนับสนุนจากผู้บริหาร (SUPP) ($r=.629$) และการสนับสนุนจากผู้บริหาร(SUPP)กับที่ปรึกษาในการทำวิจัย (CONSUL) ($r=.580$) ตามลำดับ

ผลการทดสอบความกลมกลืนของโมเดลตามสมมติฐานการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) ระดับความน่าจะเป็น (p) ค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) และค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เป็นดัชนีวัดความกลมกลืน พบว่า ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 0.06 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าระดับความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.79 มีค่าดัชนีความกลมกลืน(GFI) เท่ากับ 1.00 และมีค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาความกลมกลืน ($p>.05$, $GFI>.09$, $RMSEA<.05$) โดยมีเส้นทางอิทธิพลที่แสดงในภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบที่ 2 เส้นทางอิทธิพลที่ส่งผลต่อทักษะการวิจัย

มีค่าสัมประสิทธิ์ของผล ซึ่งประกอบด้วยอิทธิพล อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม ของตัวแปรในโมเดลดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของผล (Effect Coefficient) อิทธิพลทางตรง (Direct Effect ; DE) อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effect ; IE) และอิทธิพลรวม (Total Effect ; TE) ของตัวแปรในโมเดล

ตัวแปร	MOT			SKILL		
	DE	IE	TE	DE	IE	TE
CONCUL	-	-	-	0.90	-	0.90
EXPRE	0.05	-	0.05	0.82	0.02	0.84
SUPP	0.40	-	0.40**	0.79	0.14	0.93
MOT	-	-	-	0.36	-	0.36
R-SQUARE	0.31			0.27		

หมายเหตุ **P<.01

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 2 พบว่า ผลของอิทธิพลสามารถอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมต่อทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 3 ได้ดังนี้

1. ตัวแปรที่ปรึกษาในการทำวิจัย (CONSUL) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (SKILL) ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.90
2. ตัวแปรแรงจูงใจในการทำวิจัย (MOT) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (SKILL) ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.36

3. ตัวแปรการสนับสนุนจากผู้บริหาร (SUPP) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (SKILL) ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.79 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (SKILL) โดยผ่านตัวแปรแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.14 ซึ่งตัวแปรการสนับสนุนจากผู้บริหาร (SUPP) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรตัวแปรแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.40 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

4. ตัวแปรประสบการณ์ด้านการวิจัย (EXPRE) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (SKILL) ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.82 และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรทักษะการวิจัยทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ (SKILL) โดยผ่านตัวแปรแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.02 ซึ่งตัวแปรประสบการณ์ด้านการวิจัย (EXPRE) มีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณ พบว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษได้ ร้อยละ 27

สรุปและอภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้พบว่า โมเดลตามสมมติฐานการวิจัยสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมี ค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 0.06 ที่องศาอิสระเท่ากับ 1 มีค่าระดับความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 0.79 มีค่าดัชนีความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 และมีค่าดัชนีรากกำลังสองของค่าเฉลี่ยค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) เท่ากับ 0.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การพิจารณาความกลมกลืน ($p > .05$, $GFI > .09$, $RMSEA < .05$) และตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษได้แก่

1. ที่ปรึกษาในการทำวิจัยมีอิทธิพลทางตรงต่อตัวแปรทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษในทางบวก ด้วยขนาดอิทธิพล 0.90 นั่นคือเมื่อครูมีที่ปรึกษาในการทำวิจัยเพิ่มขึ้น ครูก็จะมีทักษะการวิจัยมากขึ้นด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับอดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งโธสง (2553: 91-94) ศึกษาการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพบว่าตัวแปรที่ปรึกษาในการทำวิจัย มีผลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู

2. แรงจูงใจในการทำวิจัยมีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษในทางบวก ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.36 นั่นคือเมื่อครูมีแรงจูงใจในการทำวิจัยสูง ครูก็จะมีทักษะการวิจัยมากขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัจจวรรณ ทรพรพสุ (2540 : 181) ซึ่งศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการทำวิจัยทางด้านการศึกษาศึกษาของอาจารย์ในสถาบัน ราชภัฏเขตกรุงเทพมหานครพบว่า ปัจจัยด้านแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์กับการทำวิจัยทางการศึกษาของอาจารย์

3. ประสบการณ์ด้านการวิจัยมีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะการวิจัยทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษในทางบวก ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.82 นั่นคือหากเพิ่มประสบการณ์ด้านการวิจัยก็ส่งผลให้ทักษะการวิจัยเพิ่มขึ้นตามไปด้วย ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยและประสบการณ์ด้านการวิจัยก็มีอิทธิพลทางอ้อมต่อทักษะการวิจัยทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษโดยผ่านแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.02 และประสบการณ์

ด้านการวิจัยก็มีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจในการทำวิจัยทางบวก ด้วยขนาดอิทธิพล 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมเจตน์ นาคเสวี และคณะ (2550 : 80) พบว่า ประสิทธิภาพด้านการวิจัยเป็นองค์ประกอบของปัจจัยที่เอื้อต่อการวิจัย ซึ่งหากมีประสิทธิภาพด้านการวิจัยสูงก็จะส่งผลให้มีทักษะในการทำวิจัยมากขึ้นด้วย

4. การสนับสนุนจากผู้บริหารมีอิทธิพลทางตรงต่อทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ด้วยขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.79 ซึ่งการสนับสนุนจากผู้บริหารมีอิทธิพลทางตรงต่อแรงจูงใจในการทำวิจัย ด้วยขนาดอิทธิพล 0.40 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อดุลย์ สนั่นเอื้อเม้งไธสง (2553 : 93) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น พบว่า การสนับสนุนจากผู้บริหาร มีอิทธิพลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้ เนื่องจากผู้บริหาร มีหน้าที่บริหารงานภายในโรงเรียน สร้างแรงจูงใจ และหลักการพัฒนาครูผู้สอนและพัฒนานักเรียนโดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน มีการสนับสนุนที่ดีไม่ว่าจะเป็นด้านงบประมาณ บุคลากร และอื่นๆ จากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว ก็จะส่งผลต่อการสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้สอนต่อไป

5. เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์พหุคูณในข้างต้น พบว่า ตัวแปรที่นำมาศึกษาในโมเดลสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรทักษะการวิจัยของครูที่มีตำแหน่งวิทยฐานะชำนาญการพิเศษได้ ร้อยละ 27

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปปรับใช้

ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ไปปรับใช้ในการบริหารบุคลากรในสถานศึกษาของท่านได้ และผู้ที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับทักษะการวิจัยสามารถนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาตัวแปรหรือปัจจัยอื่นๆ ที่อาจมีความสัมพันธ์กับทักษะการวิจัยของครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
- 2.2 ควรกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่มีการประเมินวิทยฐานะแบบเดียวกัน
- 2.3 หากเป็นไปได้ควรมีการเก็บข้อมูลแบบทดสอบด้วยตัวเอง

คำขอบคุณ

ขอขอบพระคุณบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ได้สนับสนุนทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ ทำให้ได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้างานวิจัยและมีบทความวิจัยเรื่องนี้ขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จิตรภาพร ลีละวัฒน์. (2554). การพัฒนาภารกิจปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความคิดวิเคราะห์ให้กับนักศึกษาในรายวิชาจริยธรรมทางธุรกิจ (BUS 400). (รายงานผลการวิจัย). กรุงเทพฯ :มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- ธีรวัฒน์ ฆะราช. (2546). การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอนและสมรรถภาพการวิจัยระหว่างครุฑนักวิจัยที่มีตำแหน่งทางวิชาการและความต่อเนื่องทางการทำวิจัยแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (สาขาวิชาวิจัยการศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- นงลักษณ์ วิรัชชัย.(2542). โมเดลลิสเรล: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปริญญา ศิริอิตตะกุล. (2555). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถภาพการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยเอกชน. วารสารสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 38(1), 240-251.
- รัฐพล พรหมสะอาด. (2547). การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (สาขาวิชาการวัดผลการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศราวุธ สีดี. (2547). ทักษะในการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (สาขาวิชาการอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีเวียง เชียงแรง. (2546). การวิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับการวิจัยของครูประถมศึกษา จังหวัดเชียงราย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (สาขาวิชาวิจัยและสถิติการศึกษา). เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรดา ชัยสุวรรณ. (2549-2550). ปัจจัยที่เอื้อต่อการเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอกชน. วารสารศึกษาศาสตร์, 18(2), 85-98.
- สจิวรรณ ทรรพสุ. (2540). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการวิจัยทางด้านการศึกษาของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏเขตกรุงเทพมหานคร. ปริญญานิพนธ์ กศ.ด (สาขาวิชาการอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ.
- สมเจตน์ นาคเสวี และคณะ. (2550). เจตคติต่อการวิจัยและปัจจัยที่เอื้อต่อการทำวิจัยของบุคลากรวิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาอิสลามศึกษา). ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งโงง. (2553). ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน : การวิเคราะห์โมเดลเชิงเส้นตรงระดับลดหลั่น. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (สาขาวิชาการวิจัยการศึกษา). มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจฉนา สุวรรณรัตน์. (2543). ความต้องการการพัฒนาการวิจัยด้านความรู้ ทักษะการวิจัย และเจตคติของอาจารย์ในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม (วิชาเอกการอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรี นครินทรวิโรฒ.